

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-29/04
Бања Лука, 23.12.2005. год.**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Стаке Гојковић као председника вијећа, Стевана Савића, Петра Бајића, Биљане Томић и Драгослава Лукића као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице М. Ћ. из С., против туженог ЈП С. Ђ., Ш.Г. Р. С., кога заступа пуномоћник Н. П., адвокат из В., ради утврђивања незаконитости престанка радног односа, одлучујући о ревизији тужиога и тужитељице против пресуде Окружног суда у С. С. (сада: И. С.) број Гж-506/03 од 25.09.2003. године, у сједници одржаној дана 23.12.2005. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија туженог се одбија, а ревизија тужитељице одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у С. број Рс-80/02 од 03.06.2003. године тужбени захтјев тужитељице је усвојен и утврђено да јој је незаконито престао радни однос 01.12.2001. године одлуком о одбијању захтјева за заштиту права из радног односа и поништена одлука туженог број 01-1680-1/01 од 27.12.2001. године, као и да је на незаконит начин закључена радна књижица са 24.09.2001. године и наложено туженом да тужитељицу врати на рад и распореди је на послове и радне задатке у складу са њеном стручном спремом и радним способностима, те исплати накнаду на име плате и друга примања почев од 01.12.2001. године у року од 8 дана под пријетњом извршења.

Истом пресудом одређена је привремена мјера и обавезан тужени да тужитељицу одмах врати у радни однос, а која мјера ће остати на снази до правоснажног окончања спора.

Другостепеном пресудом Окружног суда у С. С. (сада:И. С.) број Гж-506/03 од 25.09.2003. године жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Благовремено изјављеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужитељица одбије с тужбеним захтјевом.

Тужитељица изјављеном ревизијом побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се утврдити да јој није могао престати радни однос као члану савјета радника.

У одговору на ревизију туженог тужитељица је предложила да се ревизија као неоснована одбије.

Ревизија туженог није основана, а ревизија тужитељице није дозвољена.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице да се утврди да јој је незаконито престао радни однос дана 01.12.2001. године одлуком туженог број 01-1680-1/01 од 27.12.2001. године, да је тужени незаконито закључио радну књижицу са 24.09.2001. године и тужени обавезе да је врати на рад и распореди на послове и радне задатке у складу са њеном стручном спремом и радним способностима, уз накнаду плате и других примања почев од 01.12.2001. године у року од 8 дана под пријетњом извршења, те да се привременом мјером обавезе тужени да је одмах врати на рад, а која привремена мјера ће бити на снази до окончања спора.

Наконведеног поступка, на основу неспорних навода странака и резултата проведених доказа првостепени суд је утврдио да је тужитељица запослена код туженог од 16.04.1982. године, да је

у циљу реализације програма приватизације дијела државног капитала у ЈП "Српске шуме" и реализације програма збрињавања радника у Ш.Г. "Романија" Соколац, а према споразуму о преузимању радника број 1672/01 од 27.11.2001. године закљученог између туженог и "Ромасок" новоформираног предузећа, новоформирано предузеће треба да прими 91 радника у радни однос на неодређено вријеме, према приложеном списку радника, међу којима је и тужитељица. Тужитељица је против такве одлуке изјавила захтјев за заштиту права из радног односа, а тужени је одлуком од 27.12.2001. године захтјев одбио и одлучио да јој престаје радни однос са 01.12.2001. године.

На основу изнијетих чињеница првостепени суд је закључио да је одлука о престанку рада тужитељици незаконита из разлога што уговор о раду као члану савјета радника није могао престати у смислу одредбе члана 118. и што тужитељица није дала сагласност да се права и обавезе из уговора о раду пренесу на новог послодавца у смислу одредбе члана 33. Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 38/00, 40/00 и 47/02), и тужбеном захтјеву у цјелости удовољио.

Другостепени суд је прихватио чињенично утврђење и правни закључак у првостепеној пресуди, изузев разлога који се односе на правилност избора за члана савјета радника, с тим да одлука о престанку радног односа није у складу са одредбом члана 33. Закона о раду, у којој је прописано да када дође до промјене послодавца да се права и обавезе из уговора о раду преносе на новог послодавца уколико је радник с тим сагласан, па је одлучио да жалбу туженог одбије као неосновану.

Одлука другостепеног суда је правилна.

Врховни суд у цјелости прихвата изнијете правне закључке у другостепеној пресуди о примјени материјалног права, па се, стог разлога, не може прихватити ревизијски приговор туженог. Наиме, није од значаја за правилност побијане одлуке истакнути навод у ревизији туженог да се сагласност радника има сматрати нужном само у случају када му се код новог послодавца не могу обезбједити исти услови рада као код туженог, јер такву одредбу не садржи наведени законски пропис.

Тужитељица није изјавила жалбу против првостепене пресуде којом је другостепени суд одлучујући о жалби противне странке ту жалбу одбио и у побијаном дијелу потврдио пресуду првостепеног суда. Како је тужитељица потпуно успјела у спору, нема ни правни интерес за подношење ревизије па је поднијету ревизију ваљало одбацити у смислу члана 247. став 2. Закона о парничном поступку као недозвољену.

Према свему изнијетом произлази да побијана пресуда нема недостатке на које указује ревизија туженог, па ни оне на које овај суд пази по службеној дужности и на основу члана 393. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ", број 4/77 до 35/91, те "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93, 14/94 и 32/94) у вези са чланом 456. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 58/03, 85/03 и 74/05), ревизија туженог је одбијена као неоснована.

Предсједник вијећа
Стака Гојковић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић